

Nakup učbenikov in delovnih zvezkov

RADIO CELJE, 30.08.2012, ODMEV, 12:12

NOVINARKA: Najbrž, da ga ni ki se nebi strinjal, da so zadnji počitniški dnevi zelo stresni. Hitenje po nakupih, številne vprašanja na katera želijo odgovorov in zlasti pri starših vse bolj pogosto tudi nejevolja. Je res treba našo šolo tako zakomplicirati? Danes bomo govorili zgolj o enem delčku šolskega življenja a se bojim, da je še ta preveč širok, da bi ga lahko temeljito obdelali. Poplava učbenikov in delovnih zvezkov ter drugih učnih gradiv, ki jih potrebujejo naši šolarji, starši pa se sprašujemo ali je res treba, da so ti skoraj da že vsako leto zamenjajo ali bodo res potrebovali vso skladovnico učnih gradiv, ki se kopičijo na mizi. Ob tem pa se seveda kopičijo tudi stroški. Naša Osnovna šola sicer, ki sicer velja za brezplačno postaja v resnici tako draga, da je veliko staršev preprosto ne zmore več. Kako je torej z učbeniki in delovnimi zvezki ter ostalimi učnimi gradivi? Jih naši šolarji res potrebujejo toliko? V Sloveniji je, se zdi poplava učbenikov, ki se pri posameznih predmetih spreminjajo praktično že na leto ali dve v družini z dvema šolarjema se tako le redko zgodi, da bi mlajši lahko knjige nasledil od starejšega. Zakaj država to dopušča? Smo vprašali pristojne v šolskem ministrstvu. Odgovor je bil sicer kratek a zelo jasen glede tega, da večjega poenotenja učbenikov ni pričakovati. Sestavljanje učbenikov je prepuščeno strokovnjakom ter temelji na sprejetih učnih načrtih. Država ne predpisuje vsebin v učbenikih, učitelji v šoli predlagajo učbenik za katerega menijo, da si bodo najlažje pomagali z njim. Od sredine 90. let imamo v slovenskih Osnovnih šolah obvezne učbeniške sklade. Iz njih si šolarji lahko izposojajo učbenike. Za letno uporabo morajo sicer plačati obrabnino a ta je nizka in zelo spremenljiva v primerjavi s ceno novih učbenikov. Šole so pri delovanju v skladu dokaj avtonomne čeprav njihovo delovanje ureja poseben pravilnik. V ministrstvu učbeniške sklade spremljajo v luči bolj racionalnega ravnanja preko spletne aplikacije Trubar ter finančno podpirajo tiste šole, ki dokažejo izrabljenost učbenikov. In še to. Učbeniški skladih posameznih naslovov namenjujejo kar vsako leto. Šola namreč lahko zamenja učbenik šele, ko mu poteče veljavnost. Dokler pa je učbenik, ki ga imajo šole še v uporabi še v pisan v katalog učbenikov, naslova ne smejo zamenjati. In delovni zvezki. Teh strokovnih svet ne potrjuje glede na to, da so namenjeni sprotnemu delu šolarjev in vpisovanju vanje tudi ne sodijo v učbeniške sklade. Učitelji so v uporabi odločajo po svoji presoji, seveda pa se o izvoru dogovarjajo na strokovnih aktivih v šolah. Čeprav veliko staršev meni, da so delovni zvezki povsem odveč in da bi lahko učitelji pripravljali učna gradiva ter delovne liste sami, temu ne gre povsem pritrditi. Učitelji opozarjajo, da so mimo časi, ko se je v šolah dalo poučevati zgolj s kredo pred tablo. Današnja generacija otrok so tako zahtevne, da terjajo vedno nove in drugačne pristope k učenju. Delovni zvezki so zato lahko le eden a zagotovo dobrodošel pripomoček. Da bi omejevanje delovnih zvezkov na splošno preveč posedlo v avtonomijo učitelja pravijo tudi v šolskem ministrstvu. Zato pa lahko pozovemo učitelje, da seveda naročijo le tiste delovne zvezke za katere vedo, da so res potrebni in da jih bodo učenci v celoti lahko tudi izpolnili, še dodajajo. Starši imajo tudi posreden nadzor nad njimi, katere delovne zvezke njihovi šolarji uporabljali. Zadnja leta je namreč svet staršev, tisti organ šole, ki odloča katere delovne zvezke bodo učenci uporabljali v naslednjem šolskem letu, saj potrjuje njihovo ceno. Ko gre za učbenike in delovne zvezke prej ali slej pridemo do lobija založnikov. Postalni so dežurni krivci, kot tisti ki jim ne zmanjka idej kako od staršev, šol potegniti čim več denarja. Saška T. Ocvirk se je pogovarjala z Marušo Kmet iz slovenskega združenja založnikov. Kot pravi sogovornica so časi za slovenske založnike glede na majhnost trga vse prej kot rožnati.

MARUŠA KMET: Prodaja učbenikov in delovnih zvezkov v zadnjih letih zelo pada. In sicer prodaja delovnih zvezkov iz razloga neke anti propagande, ki se širi tako od ministrstva kot med samimi starši. Medtem ko učbeniki padajo oziroma njihova prodaja pada zaradi učbeniških skladov, ki pa so v letu 2010 tudi

tako rečeno zamrznjeni oziroma je prepovedana obnova šolskih skladov. Tako, da naši otroci že sedmo in osmo leto uporabljajo stare učbenike, stare izposojene učbenike.

SAŠKA T. OCVRK: Ves čas se govori, že takrat ko so bili delovni zvezki najbolj na pohodu, da založniki z delovnimi zvezki nadomeščajo to izgubo pri manjših nakladah učbenikov ravno zaradi učbeniških skladov.

KMET: To vsekakor delno drži zaradi tega, ker mi založniki učbenike lahko prodamo samo enkrat. Se pravi, da vse kar mi vlagamo v razvoj učbenikov se pokrije samo z enkratno prodajo oziroma se ne pokrije z enkratno prodajo, zato del teh proizvodnih stroškov nosijo tudi delovni zvezki. Je pa vsekakor popolna dezinformacija, da založniki vedno znova in znova delamo učbenike in delovne zvezke zaradi svojega veselja. Letos se je to v medijih že večkrat slišalo, vendar moram ob tem omeniti, da je bil lanskoletni, leta 2011 sprejet nov učni načrt. Se pravi, kljub temu, da so šolski skladi zamrznjeni je ministrstvo sprejelo nov učni načrt in velika večina starih učbenikov ni ustrezalo novim učnim načrtom tako, da smo bili založniki prisiljeni v izdelavo novih učbenikov. Zato je v tem šolskem letu v potrditvi kar nekaj novih učbenikov. Še enkrat poudarjam, ne zaradi našega veselja ampak zaradi potreb, ker so bili sprejeti novi učni načrti.

OCVRK: To, da v isti družini, tudi v razponu petih let se starši pritožujejo, da njihovi otroci ne morejo uporabljati istih učbenikov oziroma zelo majhen del se jih prekriva oziroma so uporabni. To ni kaprica založnikov ampak zahteve ministrstva ali kako?

KMET: Ne, to dobesedno niso zahteve ministrstva. Za kateri učbenik se bo odločil učitelj, to je vse odvisno od njega. Se pravi, učitelj izbira na prostem trgu učbenikov in če se pravi, če dva otroka v isti družini nimata istega učitelja za isti predmet je velika verjetnost, da bosta imela različne učbenike ali pa tudi ne. Se pravi v Sloveniji deluje neke vrste prosti trg, kjer je po nekaj konkurenčnih učbenikov med katerimi se lahko učitelji odločajo. Je pa vsekakor ponudba učbenikov v Sloveniji dosti manjša kot v tujini.

OCVRK: Pridemo pa zdaj na področje konkurence med založniki oziroma kako se to čuti na trgu?

KMET: Konkurenca poteka tako, kot pri drugih proizvodih. Učbeniki so ravno tako neke vrste komercialni oziroma konkurenčni produkt ko se pojavi na trgu potreba po nekih novih pristopih, po novih učbenikih se založniki na podlagi raziskav lotimo izdelave novega učbenika. Če se dva založnika hkrati lotita izdelave novega učbenika potem konkurirata med sabo, imata pač vsak svoje pristope, učbenik ponudita učiteljem, ga predstavita in učitelj se potem po svoji lastni presoji odloči za katerega.

OCVRK: Pri farmacevtskih podjetjih se uporabljajo različne prakse. Založniki pri tem verjetno nimate toliko manevrskega prostora kako vplivati na učitelje?

KMET: Sigurno ne, ker razpolagamo z veliko manj sredstev, prepričani smo v tem, tako založniki v Sloveniji kot tudi v tujini in ne samo založniki tudi strokovna javnost, da če podarimo učbenik učitelju, da ga prebere, naštudira za uporabo, če mu podarimo blok, svinčnik ali torbico, da to ni podkupovanje oziroma če jih povabimo na predstavitev. To je pač tajna taksa, predstavitev učbenikov v vseh državah tega sveta.

OCVRK: Pa še za konec, če vas povzamem. Stanje ni rožnato za založnike v Sloveniji sploh ne. Kdaj se bo to začelo poznati tudi na kvaliteti?

KMET: Na kvaliteti vsekakor se bo poznalo takoj, ko bo prišlo do potrebe po novih učbenikih. Ker mi založniki smo bili prisiljeni odpustiti cele oddelke urednikov, to so bili ljudje, to je bil kader specializiran vsak na svojem področju, to so bili res strokovnjaki, ki so se kdaj prekvalificirali v druge poklice in ko se bo nek trg spet odprl, to pomeni ali trg tiskanih učbenikov ali elektronskih učbenikov bo prišlo do velikega pomanjkanja strokovnega kadra za pripravo teh gradiv.

NOVINARKA: Kot še dodaja Maruša Kmet, izpad dogodkov poskušajo založniki nadomeščati z dodatnimi gradivi na trgu. V zadnjem času tudi v elektronski obliki. A to dodatno pomoč si za svoje šolarje privoščijo le bolj premožni starši. In tako smo spet v spirali poudarjenega razslojevanja.

NOVINARKA: In zdaj pogled v realno življenje. V Celjski knjigarni in Antikvariatu Antika je mogoče kupiti tako nove kot rabljene delovne zvezke in učbenike. Opažajo, da se v zadnjih letih povečuje prodaja

rabljenih učnih pripomočkov. Tudi sicer pa so se kupne navade staršev precej spremenile. Po besedah lastnika Antike, Boža Muleja so učbeniki in delovni zvezki pomemben učni pripomoček učencev in dijakov. In kot pravi je večina zelo kakovostnih. Opozarja pa Mulej na prevelik vpliv komercializacije. Več o prispevku Anje Devčman.

ANJA DEVČMAN: Učbenike v Antiki kupujejo predvsem starši dijakov saj večina staršev osnovnošolcev učbenike naroči prek šolskih skladov. Lastnik in direktor knjigarne in Antikvariata Božo Mulej pravi, da sta recesija in pomanjkanje denarja spremenile kupne navade. Povpraševanje je povsem po rabljenih učbenikih in celo rabljenih delovnih zvezkih.

BOŽO MULEJ: Vsako leto dobimo v prodajo okrog deset, petnajst tisoč rabljenih učbenikov. Od tega jih veliko večino prodamo. Vidi pa se ta kriza, starši in otroci ki hodijo zdaj v knjigarne ne pridejo samo enkrat, pride večkrat in išče rabljene učbenike. Najbolj kar je zanimivo, mi vzamemo v prodajo tudi recimo rabljen delovni zvezek. Nekateri so popisani ena stran, druga stran, nekateri ga sploh ne uporabljajo, drugi so popolnoma popisani, zelo različno je ampak prodaš ga po neki simbolični ceni, ne vem 2, 3 evre. No recimo 10 evrov, tak če dam za primerjavo, vse to prodamo. Prejšnja leta takih učbenikov nobeden ni hotel kupiti ampak zdaj, letos pa opažam vse to prodamo.

DEVČMAN: Še nekaj je danes značilno za kupovanje učbenikov in delovnih zvezkov. Gneča v knjigarnah tik pred začetkom šolskega leta skoraj ni več.

MULEJ: Jaz mislim, da letos september bo tista prava gneča. Teh gneč v knjigarnah v bistvu ni več, takšne kot smo bili včasih navajeni, vrste. Prvič so generacije otrok manjše, se že to pozna, drugič so še druge prodajne poti. S knjigo se ukvarjajo seveda tudi takšni, ki se ukvarjajo samo dva mesca na leto pa nič več. Tudi starši čakajo profesorje, da jim povejo če res rabimo ta učbenik. Ker te sezname, ki jih mi dobimo, (nerazumljiva beseda) zelo dobro sodelujemo in nekaterim tudi pomagamo oziroma opozarjajo kaj naj napišejo, da ne bo prišlo do problemov, ker starši so pač iz Osnovne šole navajeni kupiti vse. Seveda v Srednji šoli to ni to. In starši čakajo kaj bo s tem. Ali bo profesor rekel, ta učbenik ali še rabiš delovni zvezek ali ga ne rabiš. Ali zbirko nalog rabiš ali ne rabiš.

DEVČMAN: Po besedah Muleja so učbeniki in delovni zvezki izjemno pomemben učni pripomoček. Kakšna pa je glede na široko paleta njihova kakovost?

MULEJ: Če je pet različnih, kakovost se sigurno najde v enem od teh. Stvar je seveda kater učbenik se uporablja, na žalost se pa to, zadaj stoji komercialni odnos kar mi tu v knjigarnah oziroma marsikdaj tudi kakovost ni pomembna ampak tržni pristop založnika. Jaz mislim, da to ni tako napačno, da je večja izbira. Bolj je to forsiranje določenih avtorjev.

DEVČMAN: Katere učbenike in delovne zvezke bodo uporabljali je seveda odločitev posamezne šole. Mulej pa starše, da jih pri nakupu ne bo bolela glava, poziva:

MULEJ: Jaz imam tudi osnovno in srednješolca pa še raje bi mu kakšen delovni zvezek kupil ali priročnik, sam vem da ga bo uporabljal, da se bo naučil saj se uči za življenje. Mogoče mu kupim slabšo kakovost torbico ali pa zvezek ali pa svinčnik. Tukaj mislim, da bi morali mi paziti kjer bomo kakšen cent prišparali. Ne pri učbenik pa pri delovnih zvezkih.

NOVINARKA: Da je šolanje drago se pritožujejo starši šoloobveznih otrok s povprečnimi dohodki. Za starše otrok iz socialno šibkih družin je še veliko težje. Delno jim pomagajo v šolah kjer v ta namen uporabijo denar iz šolskega sklada. Že v preteklih letih in zlasti letos pa je veliko dobrodelnih akcij posameznih podjetij. Ti starši lahko računajo tudi na pomoč človekoljubnih organizacij kot sta Rdeči križ in Karitas. O tem kako so se letos pripravili na začetek šolskega leta se je s predsednikom škofijske Karitas Celje, Zvonkom Metličarjem pogovarjal Brane Jeranko.

ZVONKO METLIČAR: Kar nekaj stvari je že bilo posredovanih med prosilce. Zdaj za šolske potrebščine več kot 2000 otrok z 1850. osnovnimi pripomočki so ti bile te pomoči, 150. pomoč pri plačilu delovnih zvezkov, po šolah so zelo lepo se aktivirali tudi že ob koncu prejšnjega šolskega leta tako so tudi otroci

zbirali, ker gre za zbiranje tistih ki lahko in podarjevanje potem (nerazumljiva beseda) paketov. In so po šolah zbrali preko 3200, razdelili smo jih pa seveda preko 20.000 tudi več kot 200 torb. Sodelovanje s šolami je zelo uspešno, tudi založbe, se obračamo nanje in tako je zdaj prišlo več kot 2000 otrok do osnovnih paketov, ker je pač letos ponovno več prosilcev. Tista podjetja, ki so pač v stečaj šla in so družine z otroki, so se še obrnile na nas, nekaj paketov se še dela. Tako se pravi v glavnem že razdeljeno, ker v bistvu otroci pač nabavljajo in starši v mesecu ki prihaja, predpriprave smo zdaj sredi tega pa tudi po župnijskih Karitas, po župnijah so se aktivirali s temi pripomočki, tako da to so pač te številke, ki se nanašajo na Škofijsko Karitas, ki preko nas prihaja še pa Župnijska Karitas pa same s svojo iznajdljivostjo, da posredujejo tisti ki imajo odveč pa potem dajo tistim, ki a iščejo. Vsekakor je prosilcev več in ta akcija Podarimo zvezek zelo odmevna.

BRANE JERANKO: Kdo je upravičen do vaše pomoči? Kakšni so pogoji zanjo?

METLIČAR: Preko šol, preko teh pride do informacij, prosilci so pa (nerazumljiva beseda) s prošnjo. Gotovo se to potem interno potem preveri o upravičenosti ampak v tem primeru za situacijo niso imeli poskusov kakšnih zlorab, da bi prosili nekateri za to niso upravičeni kajti v kakšnih drugih področjih se to prej pojavi tukaj pa se nam pojavlja, da res prosijo takrat ko rabijo. So tudi kakšni primeri ko naši prostovoljci sami poiščejo družine, je pa vse več teh ki pa se ukorajžijo pa tudi sami poiščejo, ker preprosto vidijo da s položnicami ne gre skozi.

NOVINARKA: Karitas razdeli največ osnovnih paketov s šolskimi potrebščinami. Pripravljene ima tri različne pakete za osnovnošolce ter poseben paket za srednješolce, ki so vredni od 20 do 25 evrov. V paketih so različne šolske potrebščine. Od zvezkov pa vse do šestil. V dobrodelni organizaciji nudijo tudi pomoč pri plačilu računov za delovne zvezke a največ do 60 evrov. Poglejmo še dva primera dobre prakse, ko v šolah poskušajo staršem čim bolj zmanjšati stroške. V Osnovni šoli Nazarje se že nekaj let trudijo, da bi bilo šolanje pri njih čim bolj brezplačno. Za kakšen projekt gre je Špela Ožir povedala vršilka dolžnosti ravnatelja Vesna Lešnik.

VESNA LEŠNIK: Naša šola že nekaj let deluje pod projektom Brezplačna šola, kar pomeni, da starši za vse aktivnosti, ki so povezane s šolskimi ali izven šolskimi dejavnostmi, plačujejo samo hrano, vse prevozi, vstopnine, smučarske vozovnice, vstopnice za bazene in podobno pa gredo na breme šole. Sredstva pravzaprav dobivamo s pomočjo sponzorjev, donatorjev, vsako leto tudi organiziramo dobrodelni koncert v ta namen, kjer starši nekako z nakupom vstopnic tudi prispevajo svoj minimalni delež za brezplačno šolo. Tako da moram reči, da so v okolju ta projekt zelo dobro sprejeli in da nam nekako starši in pa podjetja v bližini stojijo ob strani in nam res po svojih najboljših močeh pomagajo.

NOVINARKA: A stroške šolskih potrebščin morajo tudi starši učencev Osnovne šole Nazarje tako kot vsi ostali seveda kriti sami. Ravnatelj Osnovnih šol Zgornje Savinske doline pa so uskladili skupne stroške potrebščin kar pomeni, da morajo vsi starši približno enako seči v denarnico. Za delovne zvezke za 5. razred na primer morajo odšteti okrog 80 evrov in dobrih 100 evrov še za vse ostale potrebščine vključno z vsemi svinčniki in ostalimi pripomočki. Drugačno strategijo so ubrali v Osnovni šoli Šempeter v Savinjski dolini, kjer so si starši lahko oddahnili, saj morajo letos za šolske potrebščine petošolcev, odšteti le 50 evrov. Zakaj so se na šoli pred 2 letoma odločili, da bodo racionalizirali uporabo delovnih zvezkov je Špela Ožir vprašala ravnateljico Petro Stepišnik.

PETRA STEPIŠNIK: Na Osnovni šoli Šempeter smo že pred 2. letoma nekako se dogovorili, da bomo racionalizirali uporabo delovnih zvezkov in sicer to pa iz dveh vidikov. Prvi vidik je ta, da smo začeli ugotavljati, da s pretirano uporabo delovnih zvezkov otroci izgubljajo na funkcionalni pismenosti, kar pa je seveda eden od ciljev bistvenih (nerazumljiva beseda) prenove, ki ji sledimo. Po drugi strani pa glede na družbeno ekonomsko situacijo smo nekako predvideli, da so delovni zvezek v kvoti šolskih potrebščin tista postavka, ki prestavlja izjemno visok strošek za starše.

NOVINARKA: Staršem petošolcem so predlagali, da kupijo le dva delovna zvezka in sicer za angleščino ter za naravoslovje in tehniko kjer potrebujejo škatlico z materialom brez katere pouk ni mogoč. Sedaj ste na vrsti vi spoštovani poslušalci in poslušalke radia Celje. Vabim vas da nas pokličete in nam zaupate svojo izkušnjo s šolo. Kako je pri vas, ste zadovoljni z izborom učbenikov in delovnih zvezkov za vašega šolarja, kako ste zmogli vse stroške in ne nazadnje ste v celoti pripravljeni v ponedeljek se šolsko leto začinja? Lep dober dan prvemu ali prvi ki nas je poklicala. Kdo je z nami, pozdravljeni se nam boste predstavili.

MARINKA: Dober dan, marinka iz Celja. Jaz bi pa takole rekla, ni prav da so učbeniki različni. Sedaj vsaka OŠ na primer ima drugače druge učbenike, druge delovne zvezke, ko pridejo pa v srednjo šolo iz različnih šol je pa to problem ker določene stvari sploh niso jemali. In jim to manjka, samo to bi rekla. Je pa to sama komercializacija samo da se zasluži, da se to različno dela. Včasih smo imeli vsi enake. Potem pa je tudi od šole do šole razlika. Ena šola ima učbeniški sklad druga ga nima. Je potrebno to potem vse plačevati.

NOVINARKA: Marinka še en vidik pomemben vidik na katerega ste opozorili torej nato, da z uporabo različnih učbenikov, različnih delovnih zvezkov tudi predznanje šolarjev potem ni enako.

MARINKA: Tako potem se pa po vseh OŠ pridejo na eno, na eno srednjo šolo. Tam so pa spet učitelji drugačni spet drugo snov, v glavnem tam morajo pa vsi enako znati, to kar določen profesor zahteva.

NOVINARKA: Marinka hvala vam za vaše mnenje. Bomo počakali še nekaj minut naše poslušalce pa seveda sprašujemo po njihovih izkušnjah. Torej kako je pri vas, ste zadovoljni z izborom učbenikov in delovnih zvezkov za svojega šolarja, kako ste letos zmogli vse stroške, vaš še kaj nakupov do ponedeljka čaka ali imate že vse pripravljeno in zloženo v šolski torbi vašega šolarja. Lep dober dan na radio Celje tukaj kdo nas je poklical.

STANE: Dober dan Stane tukaj. Tiste, ko ste prej omenili, da ko mi je mama včasih pravila, da so včasih hodili s tablico in pa s kredo v šolo pa so tudi izobraženi ljudje vem prišli iz tistih šol. To je bilo leta 33 pa so bili izobraženi ljudje.

NOVINARKA: To je res to drži, tudi šola je bila 20 let nazaj drugačna kot je danes. Ampak preprosto posledica tega, da se življenjske razmere spreminjajo, da se so današnji otroci bolj zahtevni.

STANE: Eno vprašanje pa imam. Kam boste pa te šolane ljudi potem dal v službo? To je pa drugo vprašanje.

NOVINARKA: To je seveda drugo vprašanje. zelo tehtno vprašanje ampak to ni današnja tema pogovora.

STANE: Dejete vzeti starše, ki imajo dva otroke pa ko so kupili tete knjige pa pripomočke za v šolo to je pa predrago.

NOVINARKA: In hudo je tudi to ker opozarjajo založniki, da je kar na enkrat na trgu tudi vrsta učnih pripomočkov, ki šolarjem zelo prav pridejo ampak založniki sami ugotavljajo, da si jih vsi starši preprosto ne morejo privoščiti.

STANE. Težko je to.

NOVINARKA: Stane hvala lepa za vaše mnenje. Bomo počakali še minutko dve, morda nas pokliče še kdo. In pove, z nami deli svoje izkušnje z današnjo šolo. No v našem studiu je zazvonilo ne sicer že šolski zvonec ampak telefon lep dober dan komu?

Ludvik: Lep dober dan želim. Ludvik iz Vojnika. Jaz se pridružujem predhodniku. Jaz sem tudi eden tistih, ki sem tudi uporabljal tablico to ne podpiram sigurno da ne. Ampak mislim, da danes je ena taka anarhija veliko učbenikvo se naroči to morajo imeti in se sploh ne uporabljajo. In se rečmo učiteljica kot taka kako težko so ti starši prišli do teh delovnih zvezkov, ki pa dejansko potem sploh niso bili funkcionalni. Sploh niso uporabljal. To je pa tudi ena taka. Mislim, da je ena sugestija učiteljev gotovih napram ravnateljici in po tem vplivom tudi pride do tega, da se pač ta šola to naroči. Sej pravim sploh težko v današnjih časih, ko je pa tudi težko ljudje pridejo do tega. Če se pa spomnim nazaj, če druga ne tudi za Dedka Mrza smo dobili zvezke, dobili smo kej takega čeprav je bilo danes za mnoge nič vredno. Ampak za mnoge je bilo pa velikega pomena. Živelimo revščini.

NOVINARKA: Ludvik hvala vam za vaše mnenje. Sedaj prisluhnimo še nekemu. Dober dan. Radio Celje tukaj očitno se je tisti, ki nas je poklical prehitro poslovil. Še nekaj taktov glasbo in potem bomo oddajo počasi pripeljali do konca. Še zadnji morda predzadnji klic v današnji oddaj lep pozdrav radio Celje tukaj.

ALENKA: Dober dan tu pa Alenka iz Celja kličem. Zelo dobrodošla je tale oddaja mogoče bi bilo to zelo dobro, če bit to še pogovarjal o tem pred zaključkom šolskega leta pa da bi se o tej problematiki na širše govorilo. Rada bi povedala tole. Vsaka čast šolam, ki si prizadevajo in razumejo problematiko delovnih zvezkov, težav staršev, ki se soočamo vsako leto s tem. Bi pa povedala svoje izkušnje. Imam nekaj otrok. So si narazen po tri leta in to problematiko seveda, denarja nikoli ni dosti, pogledaš od prejšnjega otroka v novem šolskem letu, če uporablja iste delovne zvezke in če lahko katerega uporabiš od drugega otroka za. In če ni veliko popisan oz. se dodaja da je sploh prazen ali pa mogoče samo z svinčnikom kar koli enostavno se pač tako znajdem pa nisem edina, sem se pogovarjala tudi z drugimi starši zbrišeš in uporabiš pri otroku in na ta način probaš priti cenejše skozi. To je moje mnenje in hvala za vašo oddajo in pogovor o tem zelo pozorno spremljam.

NOVINARKA: Alenka hvala vam za vašo izkušnjo ki ste jo delili z nami, naj povem, da smo tudi pri nas tako počeli. Pa je pet razlike bilo med hčorama. In mislim, da je to dobrodošel nasvet vsem tistim staršem, ki nas poslušajo in imajo takšen položaj doma. Današnjo oddajo Odmev smo pripravili Anja Devčman, Špela Ožir, Branj Jeranko, Saška T. Ocvirk in Ivana Stamejčič. Ton in montaža Aljoša Bončina, tehnična izvedba Tomaž Mernik. Vsem šolarjem želim v ponedeljek dober začetek. Vam spoštovani poslušalci in poslušalke radia Celje pa lep četrtek še naprej.